

Als mensen groot zijn en God klein (Club 1: 12+)

Door: Roy (bron: stichting Bijbel Club Beweging Nederland, Putten)

Jullie hebben vast wel eens iemand horen klagen over pubers. Of je nu wilt of niet, vroeg of laat kom je er zelf ook in, die puberteit. Sterker nog, waarschijnlijk hebben de meeste van jullie al van die typische pubertrekjes, of ben je begonnen om die te ontwikkelen.

Nu is dat niet zo ontzettend erg –hooguit irritant voor je omgeving– en het gaat ook heus wel een keer over, maar er gaan wel veel dingen in je leven veranderen. Niet alleen ben je het vaker oneens met wat je ouders vinden, heel vaak (moet ik nu al naar bed? Waarom moet ik dan al thuis zijn, Truus mag ook tot 2 uur 's nachts uit?), maar je vindt het ook steeds belangrijker wat anderen van je denken. Nu heb ik daar eerst een paar vraagjes over voor jullie.

- Schrijf allemaal eens een voorbeeld op van iets wat je ouders vinden en waar jij het helemaal niet mee eens bent.
- Je hebt vast iemand in de klas waar je goed mee op kunt schieten en iemand die je wat minder mag (een 'loser', 'nerd' of 'patser'). Waar ligt dat aan?
- Vind je het belangrijk wat anderen van je denken? Waarom?

Als we het heel belangrijk vinden wat anderen van ons denken, kan dat ons leven gaan beheersen. Als je bijvoorbeeld de deur niet meer uitdurft omdat er een puist van 7 centimeter midden op je neus groeit. Of als je extreem chagrijnig wordt wanneer net dat leuke truitje dat je vandaag aan wilde trekken in de was zit. Als je het zo belangrijk vindt wat anderen van je denken, staat God niet meer op de eerste plaats, maar mensen. Dat is dus het onderwerp van de studie, 'als mensen groot zijn en God klein'.

Bij ieder van ons hebben mensen wel een bepaalde mate van invloed, geen probleem en soms zelfs erg gemakkelijk. Denk maar eens wat er zou gebeuren als niemand zich van een ander iets aantrok. Maar het is wat anders als dit je leven gaat beheersen, als anderen je leven gaan bepalen. Veel slechte dingen waar je later spijt van zal krijgen, beginnen doordat je stoer of leuk wilde overkomen.

Neem nou *roken*: waarom begin je eraan? Omdat het zo extreem lekker smaakt, goedkoop is en reuzegezond? Of omdat je er dan beter bij hoort, je stoer bent en anderen je moedig vinden?

En (teveel) *alcohol* drinken: waarom doe je dat? Omdat de kleur van Breezer zoveel mooier is en beter bij je kleding past dan die van ranja? Of omdat je niet voor anderen onder wilt doen, of bang bent dat als je nee zegt, je 'vrienden' je een loser vinden?

Als dat zo is, of andere dingen die veel onschuldiger lijken, dan vind je wat mensen zeggen belangrijker dan wat God vindt, dan heb je afgoden.

Zoek met mij op: **Spreuken 29:25**

Maar de Bijbel leert ook dat we niet mensen moeten vrezen, maar God. Kijk maar in **Prediker 12:13**

Vrees is trouwens meer dan bang zijn: het betekent ook 'groot respect hebben voor' en 'beheerst worden door'.

Nou heb ik 8 vragen voor je om te kijken of voor jouw leven geldt dat mensen groot zijn en God klein. Beantwoord ze maar in je hoofd, voor jezelf. Als je op 1 of meer van de volgende vragen ja kunt zeggen, bestaat er al een kans dat je mensen soms belangrijker vindt dan God.

1. vind je nee zeggen moeilijk, ook al zegt je verstand dat je het niet moet doen?
2. heb je dingen van mensen nodig om je gelukkig te voelen, bijvoorbeeld dat ze vaak zeggen dat je slim, knap, aardig of leuk bent? Hoe belangrijk is dat voor je?
3. is het soms moeilijk voor je om jezelf te waarderen zoals je bent?
4. vraag je je vaak af of je wel de juiste keuze gemaakt hebt, of ben je juist bang om fouten te maken (in de ogen van anderen) (dan ben je in discussies/gesprekken bijv. vaak stil)
5. raak je gemakkelijk verlegen?
6. lieg je snel (ook kleine leugentjes) om zelf beter te lijken? (je zegt tegen vrienden: 'ik kwam gister vet te laat, eergister ook al, en daarvoor, ben bijna nooit op tijd, stoer he' terwijl je gister 5 minuten te laat kwam en daar goed van baalde)
7. vermijd je soms bepaalde mensen? (ze hebben dan nogsteeds invloed op je)
8. vertel je altijd moeiteloos anderen over je geloof (of ben je daar te bescheiden voor)?

Als mensen teveel invloed hebben op je leven, dan lijkt de oplossing simpel: zoek acceptatie bij God. Maak je niet druk om wat anderen misschien van je denken of vinden, maar om wat God van je vindt. En God zegt: de Here Jezus heeft je al geaccepteerd, Hij stierf voor je zonden, KLAAR dus.

Toch is er hier nog steeds een probleem. Want wat is het doel van Gods liefde: dat jij je beter en zekerder over jezelf gaat voelen? Nee hoor, dit zijn niet meer dan prettige bijwerkingen. In dat geval blijf je namelijk het middelpunt van je eigen leven, en God moet juist op de eerste plaats staan. Het kan dus nog beter:

In plaats van dat je denkt: 'hoe kan ik ervoor zorgen dat ik me minder druk maak om wat anderen van me denken?' moeten we stil staan bij het feit 'waarom we eigenlijk ons er druk om maken'. Daarom is het belangrijk dat we minder *aan* ons zelf gaan denken. Je hebt dan ook geen andere mensen nodig om je goed over jezelf te voelen.

Zoek op: **psalm 27:1-4**

David laat in deze psalm duidelijk merken dat hij niet meer geeft om wat mensen van hem denken of hem aan willen doen, hij vertrouwt op God en vers 1b: bij God weet hij zijn leven veilig. In vers 3 zie je nog eens hoe sterk hij op God vertrouwt.

Zelf vind ik het lang niet altijd makkelijk om zo op de Heer te vertrouwen dat zelfs als mensen een oorlog tegen me beginnen, ik 'onbevreesd' zou zijn. Ik zou dan minder aan mezelf moeten denken, maar dat valt meestal niet mee.

Hoe kunnen we er nou voor zorgen dat God in ons leven groter wordt, belangrijker wordt, en mensen kleiner. Het antwoord hierop klinkt een beetje spannend en ouderwets, maar is wel waar: God wordt groter in ons leven als we meer vrees voor Hem hebben. Niet alleen een beetje respect en alleen stilstaan bij het feit dat God 'liefde' is, dat is maar het halve verhaal.

Lees **Jesaja 33:6**

Eerbied, of zoals in oudere vertalingen staat 'vreze' voor de Heer is rijkdom. Je moet vrees voor God op verschillende manieren zien. Vreze voor God is zowel *angst als eerbied/ontzag*, zowel 'oh' als 'ah'. Veel kerken leren je maar 1 kant van het verhaal: de zware tak blijft vooral bij de angst (oh) steken, de meest vrije kerken leren je alleen aanbidding en ontzag (ah). Maar God is allebei.

Nu weer een vraag voor je:

- Als jij naar de hemel zou gaan en er is wel liefde, geld, geluk, gezondheid, make-up en Playstation 3, maar geen Jezus: zou je er dan willen zijn?

Geef je dus meer om je eigen geluk en toekomst, of leef je echt met het besef dat Jezus voor je zonden gestorven is. Besef je je wel wat Hij voor je gedaan heeft? Besef je je wel hoe het met je gelopen zou hebben als Hij dat niet gedaan zou hebben?

Het kruis waar Jezus voor jou aan stierf, berust op de vergeving van zonde. Als je hierbij van Gods toorn niet meer overlaat dan wat verdrietigheid om onze ondeugendheid, dan ontdoe je het kruis van zijn kracht. Als er niet echt consequenties aan onze zonden zouden zitten, maar alleen wat verdriet, dan zou Jezus bijna voor niets gestorven zijn. Wat jij deed was erg genoeg dat Jezus ervoor moest sterven. Dat dit moest, zit aan de 'oh' kant (vrees), Jezus bad ook: **Lucas 22:39-44**. Maar tegelijk laat God in Jezus ook Zijn 'ah' kant zien, Hij deed het voor jou!

Hoe kun je nou concreet eraan werken dat God groter wordt in je leven? Ik heb 6 tips voor je. Verwacht niet dat alles plots boem retteketet radicaal anders is in je leven, zou mooi zijn maar voor de meesten is dit een proces dat je leven lang duurt. Daarom wil ik je vragen om 1 van deze punten uit te kiezen en hiermee vanaf nu aan het werk te gaan. Misschien kun je op de volgende keer club met ons vertellen hoe dit lukt. Als je er helemaal geen zin in hebt kun je dit rustig tegen ons zeggen, je moet namelijk je niet druk maken om wat wij vinden, maar om God. Dit is iets voor de relatie tussen jou en God.

Dus schrijf, als je wilt, 1 van deze tips op om aan te gaan werken. Als je dat wilt kunnen wij je er misschien nu of later mee helpen, bepaal zelf maar. Onze tips om God een grotere ruimte in je leven te geven:

1. lees teksten over de schepping van de wereld en probeer daarin te zien hoe groot God is. Teksten hierover vind je natuurlijk begin Genesis, maar ook psalm 8, 19, 65 en 104.
2. leer Bijbelteksten uit je hoofd, zodat je ze na het dichtslaan van de bijbel herinnert en eraan blijft denken. Verander soms de klemtoon in de tekst, dan blijken er steeds weer nieuwe dingen uit.
3. kijk eens goed naar de teksten van liederen die we zingen, wat zingen we daar eigenlijk? Menen we wel echt wat we zingen? Let vooral op liederen met oh's en ah's.
4. Lees het boek 'Habakuk', dat zit vol met oh's en ah's.
5. Lees in het Nieuwe Testament dingen die over de hel gaan. Dan zie je de 'oh' en tegelijk zie je ook waar jij van gered bent, als je Jezus tenminste hebt aangenomen (de 'ah'). Horen we hier trouwens vaak preken over?
6. Neem de tijd om aan God je vrees voor mensen te belijden, erken dat dit ruimte kost die eigenlijk voor God moet zijn. Bid ervoor en erken het als zonde, dat je je te weinig druk maakt om God.

[Keuzetijd en discussie over de punten]

Als je met 1 of meer van deze punten bezig gaat, dan ga je niet min van jezelf denken, maar minder *aan* jezelf denken. Je wordt minder afhankelijk van andere mensen. We bidden voor jullie, zullen we nu samen bidden.